

knyttet til de enkelte produktområder, og i overensstemmelse med princippet om behovsorienteret kontrol også være afpasset i forhold til den enkelte virksomhed. Det centrale element for fødevarerkontrollen vil være at sikre, at fødevarerne ikke udgør en sundhedsrisiko, men også opfyldelsen af krav om korrekt mærkning og forbrugerinformation er af stor betydning. For en række fødevarer, herunder ikke mindst kød, er det tillige en væsentlig opgave for den offentlige kontrol at sikre overholdelsen af de krav, som udgør grundlaget for fødevarereksporten.

I art. 3 i kontrolforordningen fastsættes desuden krav til medlemsstaternes kontrol. Udmøntningen af bestemmelsen vil derfor skulle foregå i overensstemmelse med denne forordning. Der er efter denne bestemmelse krav om, at kontrollen skal foretages regelmæssigt, på baggrund af en risikovurdering og med passende hyppighed. Af kontrolforordningen fremgår desuden, at kontrollen med enkelte undtagelser skal foregå uden forudgående varsel.

Bestemmelsen vil også kunne danne grundlag for kontrol med transport af fødevarer, eksempelvis ved inspektion af køretøjer og lignende på offentlig vej.

Der lægges vægt på at bevare en behovsorienteret kontrol ikke alene i forhold til risikoen ved de enkelte fødevarer, men også i forhold til fødevarerens virkninger. Veldrevne virksomheder med udbygget egenkontrol vil efter omstændighederne f.eks. kunne kontrolleres mindre hyppigt end andre.

Som hidtil er det hensigten at lægge hovedvægten på kontrol i form af tilsyn, mens laboratoriekontrol iværksættes som støtte for tilsynet samt på områder, hvor tilsynet ikke er en egnet metode. Det kan f.eks. gælde kontrol med tilsætningsstofanvendelse, hvor man kan kontrollere recepter og dosering ved tilsynet på fødevarerens virkninger i Danmark, men hvor man for importvarer må basere kontrollen på laboratorieanalyser. Bestemmelsen åbner også mulighed for etablering af kontrolprogrammer og kontrolkampagner, eksempelvis programmer for kontrol med forekomst af salmonella eller lægemiddelrester i animalske produkter, og kampagner mod vildledning.

Til § 51

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af den gældende fødevarerlov § 63.

Bestemmelsen tænkes især anvendt, hvor der er tale om fødevarer, som kan udgøre en særlig risiko som følge af forekomst af kemiske eller bakteriologiske forureninger, eller som har ernæringsmæssig betydning. Som eksempel kan nævnes fødevarer, hvor der

er risiko for forekomst af mycotoksiner eller patogene organismer, og fødevarer sammensat med henblik på at opfylde særlige ernæringsmæssige behov. Den nuværende bestemmelse har været anvendt i forbindelse med særlig kontrol med nødder for indhold af aflatoxiner og for fødevarer med tilsatte næringsstoffer, f.eks. kosttilskud og modermælkserstatninger.

Som udgangspunkt skal virksomhederne betale de udgifter, som er knyttet til den særlige kontrol, jf. lovforslagets § 45.

Til § 52

Den foreslåede bestemmelse viderefører indholdsmæssigt den gældende fødevarerlov § 64.

Med den foreslåede formulering præciseres, at bestemmelsen også finder anvendelse i relation til Det Europæiske Fællesskabs forordninger på området. Bestemmelsen tjener således til at opfylde de fællesskabsretlige forpligtigelser for medlemsstaterne med hensyn til muligheden for opfølgning for overtrædelser af fødevarerlovgivningen.

Den foreslåede bestemmelse giver ministeren hjemmel til at træffe afgørelse, herunder meddele påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af de krav, der er indeholdt i fødevarerlovgivningen. Det kan herunder bestemmes, at varer der ikke opfylder de i fødevarerlovgivningen fastsatte krav ikke må flyttes eller håndteres, at de skal mærkes, denatureres, tilintetgøres, at fødevarerens virkninger skal kalde varer tilbage fra et senere omsætningsled, eller at fødevarerens virkninger midlertidigt skal indstille behandling eller markedsføring.

Der er ikke hermed tilsigtet ændringer i den gældende retstilstand. Fødevarerfremstilling og markedsføring m.v. er en kompliceret proces, som indebærer risici og muligheder for fejl, som kan gøre fødevarer uegnede til menneskeføde, medføre vildledning eller på anden måde gøre fødevarer uegnede til de påtænkte formål.

Derfor opstilles der en lang række krav til virksomheders indretning og drift, og til fødevarernes sammensætning, mærkning m.v., jf. bemærkningerne til de foregående kapitler. Fødevarerområdets mangfoldighed og kompleksitet samt udvikling af ny teknologi og processer, udvikling af nye produkter, internationalisering af regeldannelsen og hensyntagen til forbrugerønsker og -holdninger betyder, at fødevarerlovgivningen bliver omfattende og kompliceret.

Myndighederne må, for at kunne sikre en forsvarlig administration af området, være i besiddelse af en række instrumenter, som er egnede til at sikre, at reg-